

SA COVA DEL PILAR

Açò era una vegada que hi havia l'amo que estava a Sant Felip i tenien un ase que era molt vell i ja no servia per res i l'amo diu als seus fills:

- Aquest ase no serveix per res, l'amollarem per sa marina i que faci el que vulgui.

Als fillets els feia pena, però son pare va agafar s'ase i el va amollar que se n'anàs per sa marina del Pilar.

Passant es temps en es lloc tenien un ca molt vellet. Els fillets hi jugaven molt, però son pare els va dir:

-Jo no el vull matar, però l'amollarem a sa marina i que faci el que vulgui.

Es fillets també ploraven, però son pare agafa es ca i el va amollar que se n'anàs cap a sa marina.

Passant es temps, com que també tenien un moix que també era molt vellet i ja no caçava rates, son pare els diu:

-Es moix aquest ja és molt vell. També l'amollaré que se'n vagi cap a sa marina.

I es fillets, ploraven, que no, que no l'amollés.

Passant es temps, sa madona diu:

-Jo tenc es gall aquest, que es més vell que si el matam si mateix serà mal de coure.

L'amo diu:

-Dona, dona, que jo l'amollaré per sa marina i que faci el que vulgui

Va despereixer es ca, va despereixer s'ase, va despereixer es moixet, va despereixer es gall.

Tots els animals vells des lloc, van desesperieixer

Passant es temps, s'ase s'anava a redossar a sa cova del Pilar i un dia pasturant pel camp es va trobar es ca.

-Idò com és que ets per aquí tu?

-L-amo m'ha amollat que diu que ja no sé caçar conills, que som molt vell i ja no servesc per res.

S'ase li diu:

-Vine amb jo, que tenc un lloc molt bo per dormir, sa cova grossa del Pilar

Un dia, es ca i s'ase pasturaven per sa maria. Es ca mirava de caçar qualche conillet i resulta que van trobar es moix.

- Idò, Com es que ets aquí?

L'amo m'ha dit que ja no puc caçar rates que no volia saber res de jo i m'ha amollat per aquí.

-Ja som tres. I on dorms?

-Me pos davall un arbre...

-Caaa, vine amb noltros!

Aixi que se'n van a sa cova del Pilar, s'ase, es ca i, ara, es moix

Un dia s'ase, es ca i es moix que mirava si podia caçar un pardalet per sa marina van trobar es gall.

-Idò?

-Madona que m'ha dit que ja no servesc per ses gallines, que si en feien brou seria mal de coure i l'amo m'ha amollat cap a sa marina.

S'ase, es ca i es moix li diuen:

-Anem, anem, que tenim un lloc molt bo Ara comença a fer neueta i fa molt de fred per defora.

Aixi són partits cap a sa cova del Pilar. Hi van fer foc i estaven ben arrodossats.

S'ase es posava devora sa porta, es gall un poc més amunt i es moixet i es ca devora es foquet.

Açò era un vesrpe que feia molt de vent i neu i així que senten sa porta.

-I qui deu ser que deu tocar sa porta? Me posaré devora sa porta i veurem qui és -va dir s'ase.

I així que veuen que entra un mart. I just que entra es mart, s'ase ja li envela una coça, es ca li envela un mos, es moix ja l'arrapa per sa cara i es gall que estava dalt s'armari, començava:

-Treu-lo en aquest, treu-lo en aquest, que no és nostro! Treu-lo!

Es pobre mart, s'ase que li dona una coça, es ca que li dona un mos i es moix que l'arrapa per sa cara. Es mart, així com va poder va sortir

Anava ben arrufat per sa marina ii es troba un altre mart.

Idò, com és que vas tan coix?

-Ui. com que feia molt de fred, me n'he anat a sa cova del Pilar i me n'he trobat un que m'ha pigat amb un puny que m'ha fet un mal que no puc caminar.

N'he trobat un altre que m'ha agafat damunt es coll i no m'amollava

N'he trobat un altre amb unes uncles que m'ha deixat sa cara ben arrapada.

I un altre que estava dalt s'armari i cridava "Treu-lo en aquest, treu-lo en aquest!"

S'altre mart li diu

-Així és que me retgires! Trob que no hi he d'anar!!!

-Jo t'aconsell que no hi vagis, que a jo m'han deixat ben maurat!

I així que se'n van anar ells dos si trobaven lloc per dormir, però en cap cas cap a sa cova del Pilar!

I així va ser com s'ase, es ca, es moix i es gall van quedar a viure ben feliços i sense que ningú els destorbés a sa Cova del Pilar.

Passats tants d'anys deuen ser ben morts, que si no són morts deuen ser ben vellets ja!

Rondalla contada per na Magdalena Pons (Nena de Binicanó) i en Francesc Morlà (Xesc de Barbatxí)